

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У. 9719/19 (15)
Дана 13.08.2019. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 29. 08. 2019		
Бр. јед.	Број	Прилог
	02-445/15/19	434

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Наде Балешевић, председника већа, Весне Слијепчевић и Сузана Гудураш, чланова већа, уз учешће судског саветника Данијеле Марјановић Чолаковић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ДОО "КАНАЛ 9" за маркетинг, радио и телевизију, Нови Сад, Димитрија Бугарског 12а, ради поништаја решења туженог РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ (РЕМ), Трг Николе Пашића 5, Београд, број 02-445/15-35 од 28.04.2015. године, у делу решења који се односи на тужиоца, у правној ствари емитовања, на нејавној седници већа одржаној 13.08.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, одлучено је да право на приступ првом мултиплексу у зони расподеле Чот-Венац за мрежу ЈП "Емисиона техника и везе" имају пружаоци медијских услуга (имаоци дозвола за емитовање телевизијског програма) на подручју целе Републике Србије, и то предузећа ближе означена у тачкама 1. до 4. овог става диспозитива; ставом 2. диспозитива, одлучено је да право на приступ другом мултиплексу у зони расподеле Чот-Венац за мрежу ЈП "Емисиона техника и везе" имају пружаоци медијских услуга (имаоци дозвола за емитовање телевизијског програма) на подручју региона и локалном подручју-радиодифузна област 9, и то предузећа ближе означена у тачкама 1. до 11. овог става диспозитива, међу којима је, у тачки 9. овог става диспозитива наведен "Канал 9" доо за маркетинг, радио и телевизију из Новог Сада, улица Димитрија Бугарског број 12а- ТВ К9 (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју-радиодифузна област 9, Л139), овде тужилац, и у ставом 3. диспозитива одлучено је да је ЈП "Емисиона техника и везе" дужно да приликом дистрибуције медијских садржаја у мрежи зоне расподеле Чот-Венац поштује логичку нумерацију канала, медијских кућа ближе означених у тачкама 1. до 19, међу којима је под тачком 17. означен "Канал 9" доо за маркетинг, радио и телевизију из Новог Сада, улица Димитрија Бугарског број 12а- ТВ К9, овде тужилац.

Тужбом, поднетом Управном суду 03.06.2015. године и поднесцима од

15.05.2018. године и 11.07.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа у делу решења који се на њега односи, наводећи да тужени није правилно применио закон, да чињенично стање није тачно утврђено и да је изведен неправилан закључак, а акт донет по слободној оцени, уз прекорачење граница законског овлашћења и противно циљу у којем је овлашћење дато. Истиче да му је тужени издао дозволу за емитовање програма у складу са Законом о радиодифузији ("Службени гласник РС" број 42/2002...41/09), чији саставни део чини дозвола за радио фреквенцију на локалном подручју Новог Сада, да се дозвола за емитовање програма издаје на период од 8 година, са правом да буде продужена на још 8 година и да његова дозвола за емитовање програма на локалном подручју Новог Сада, важи до 16.06.2016. године, а да је 01.04.2015. године поднео захтев туженом да му продужи дозволу за емитовање програма на локалном подручју Новог Сада. Налази да му тужени оспореним решењем фактички укида дозволу за локално емитовање и једностраним актом одлучио да га, као локалног емитера, претвори у регионалног емитера у радиодифузној области 9, на који начин му се његова права, као локалног емитера, ускраћују, односно да је као локални емитер приморан да, иако има дозволу за емитовање на локалном подручју, свој програм емитује на регионалном подручју, као и да прихвати у целости и без икакве разлике у односу на регионалне емитере и све обавезе као да има дозволу за регионално емитовање, коју никада није ни тражио, нити добио. Даље наводи, да га тужени, иако га закон на то обавезује, није заштитио, већ је на основу оспореног решења РАТЕЛ донео решење број 1-01-3451-305/15 од 15.05.2015. године, којим му одузима радио фреквенцију за аналогно емитовање програма на локалном подручју Новог Сада издату 16.06.2008. године, те да је одузимањем додељене радио фреквенције, приморан да закључи уговор са ЈП "Емисона техника и везе" за емитовање свог локалног телевизијског програма са локације Црвени Чот у другом мултиплексу, на регионалном подручју дигиталног региона 4, што ће му битно повећати трошкове, па уместо раније накнаде од 22.341,05 динара месечно, за приступ мултиплексу и пружање услуге дигиталног преноса и емитовања телевизијског програма путем мреже земаљских предајника на регионалном подручју радиодифузне области 9, треба да плаћа накнаду од 173.295,67 динара месечно плус ПДВ. Указује, да осим у разлици у висини наведене месечне накнаде, штету трпи и због тога што му је онемогућено и укинута право да користи свој локални антенски стуб, који је морао да има у складу са ранијим прописима, како не би изгубио дозволу за емитовање програма из 2008 године, вредности 2.870.586,00 динара. Налази да је оспорено решење донето супротно Закону о радиодифузији, Закону о електронским медијима и јавном конкурсима за издавање дозвола за емитовање телевизијског и радио програма на локалном подручју из 2007. године, који је расписан након што је Република Србија потписала међународни споразум Женева 2006 (ГЕ06), којим се обавезала да најкасније до 17.06.2015. године, пређе на дигитално емитовање радио и телевизијског сигнала, као и супротно Правилнику о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступ мултиплексу и Дозволи за емитовање програма тужиоца на локалном подручју, чији је саставни део била и дозвола за локалну аналогну радио-фреквенцију на локалном подручју. Указује да у поступку који је предходило доношењу оспореног, као ни у поступку доношења решења од 15.05.2015.године о одузимању раније додељене радио-фреквенције, због чега је пресудом Управног суда III-8 У. 8582/15 од 07.02.2018. године то решење поништено, није спроведен никакав испитни поступак у складу са Законом о општем управном поступку, односно тужилац није

саслушан и пружена му прилика да заштити своја права и интересе, а донето је решење које не само да није за њега повољније, него му је начинило огромну штету, јер му је одузета локална и додељена регионална фреквенција и битно повећани трошкови емитовања. Наводи да тужени није направио никакву разлику између локалних и регионалних емитера, чиме му се његова права, као локалног емитера, ускраћују, односно да му је доношењем оспореног решења, фактички престала да важи дозвола за емитовање програма на локалном подручју, потпуно нескривљено и пре истека рока на који му је издата; укинато му и онемогућено право које има по Закону о електронским медијима да продужи важење своје дозволе за емитовање на локалном подручју; да је приморан да, ако жели да опстане, прихвати да постане регионална тв станица, да су му битно повећани трошкови емитовања и онемогућено му да користи свој локални предајник за чије грађење је од државе, пре седам година, добио тачну географску дужину, ширину и висину, са правом да са тог места емитује програм, на локалном подручју Новог Сада, у наредних 8 година, те из наведених разлога, предлаже да суд уважи тужбу, оспорено решење у делу решења који се на тужиоца односи поништи и предмет врати на поновно одлучивање.

Тужени орган у одговору на тужбу указује да је тужиоцу дозвола за емитовање телевизијског програма за локално подручје- радиодифузна област 9, Л 139- Нови Сад, у складу са одредбама тада важећег Закона о радиодифузији, издата са роком важења до 16.06.2016. године, и да му је у складу са истим законом надлежно регулаторно тело 16.06.2008 године издало дозволу за радио станицу са роком важења до 16.06.2015. године, а да је оспореним решењем тужиоцу утврђено право на приступ другом мултиплексу за мрежу ЈП “Емисиона техника и везе” у зони расподеле Чот – Венац у складу са којим је 29.05.2015. године, са ЈП закључио, уговор о приступу мултиплексу и пружање услуге дигиталног преноса и емитовања телевизијског програма путем мреже земаљских предајника. Наводи да је Регулаторна Агенција за електронске комуникације и поштанске услуге – РАТЕЛ дана 15.05.2015. године, донела коначно решење којим се тужиоцу одузима додељена радио фреквенција, чиме престаје да важи дозвола издата 16.06.2008. године а ради усклађивања са изменама плана намене/ плана расподеле направљених у циљу примене ратификованог међународног регионалног споразума GE06. Појашњава да терестрички (земаљски) пренос и емитовање телевизијског програма може да се врши у аналогном или дигиталном систему и да је тужилац у моменту добијања дозволе за емитовање програма стекао право да свој телевизијски програм емитује на локалном подручју и како се емитовање вршило у аналогном систему, као саставни део дозволе за емитовање програма, РАТЕЛ је издао дозволу за радио станицу на који начин је и обезбеђено емитовање на одређеном подручју које је представљало радио дифузну област, а на основу плана расподеле фреквенција. Наводи да је РАТЕЛ дозволу за радио станицу издао са периодом важења од 16.06.2008. године до 16.06.2015. године, управо имајући у виду обавезе примене ратификованог међународног Регионалног споразума GE06 и да је у складу са обавезама из ратификованог споразума донет Правилник о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступ мултиплексу. Истиче да је обавеза спровођења процеса дигитализације у Републици Србији предвиђена одредбом члана 116. Закона о електронским медијима, и да је оспореним решењем тужиоцу као имаоцу дозволе за аналогно терестичко емитовање програма обезбеђен приступ мултиплексу у складу са Законом којим се уређује област

електронских комуникација и Правилником о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступ мултиплексу, донетом на основу тог закона. Налази да тужилац у тужби није правилно означио туженог и да су сви наводи тужбе неосновани, те предлаже да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41 став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужиоцу 28.02.2012. године, на основу одредбе члана 39 тада важећег Закона о радиодифузији („Службени гласник РС“ број 42/03 и 41/09)” издата дозвола за емитовање програма за Локално подручје - Радиодифузна област 9, Л 139- Нови Сад, са роком важења од 16.06.2008. године до 16.06.2016. године, и да му је на основу одредбе члан 65 Закона о телекомуникацијама („Службени гласник РС“ број 44/03..36/06)”, надлежно регулаторно тело 16.06.2008 године издало дозволу за радио станицу са роком важења до 16.06.2015. године. Дана 28.04.2015. године тужени је, на основу одредби члана 103. и 116. Закона о електронским медијима („Службени гласник РС“ број 83/2014) и члана 7. и 9. Правилника о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступу мултиплексу („Службени гласник РС“ број 86/2014, 18/2015), донео оспорено решење којим је ставом 1. диспозитива, одлучио да право на приступ првом мултиплексу у зони расподеле Чот-Венац за мрежу ЛП “Емисиона техника и везе” имају пружаоци медијских услуга (имаоци дозвола за емитовање телевизијског програма) на подручју целе Републике Србије- предузећа: ТВ Пинк, ТВ Б92, ТВ Прва и Национална Харру ТВ и Харру К; ставом 2. одлучено је да право на приступ другом мултиплексу у зони расподеле Чот-Венац за мрежу ЛП “Емисиона техника и везе” имају пружаоци медијских услуга (имаоци дозвола за емитовање телевизијског програма) на подручју региона и локалном подручју-радиодифузна област 9, и то предузећа: ТВ Панонија (ималац дозволе за емитовање програма на подручју региона- радиодифузна област 9, Р25), ТВ Мост (ималац дозволе за емитовање програма на подручју региона- радиодифузна област 9, Р26), ТВ Сремска (ималац дозволе за емитовање програма на подручју региона- радиодифузна област 9, Р28), ТВ Петровец (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју - радиодифузна област 9, Л136), Новосадска ТВ (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју - радиодифузна област 9, Л141), ТВ Канал 25 (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју - радиодифузна област 9, Л143), ТВ Бачка (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју - радиодифузна област 9, Л148), ТВ Делта (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју - радиодифузна област 9, Л138-time shering), и ТВ Мозаик (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју - радиодифузна област 9, Л138-time shering), ТВ К9 (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју-радиодифузна област 9, Л139), овде тужилац ТВ БАП (ималац дозволе за емитовање програма на локалном подручју-радиодифузна област 9, Л134), и TV MTS (ималац дозволе за емитовање програма на локалном

подручју-радиодифузна област 9, Л142), 3 и ставом 3. одлучено да је ЈП “Емисиона техника и везе” дужно да приликом дистрибуције медијских садржаја у мрежи зоне расподеле Чот-Венац поштује логичку нумерацију означених канала. Тужени је у образложењу оспореног решења констатовао да га је у складу са одредбом члана 9. Правилника о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступу мултиплексу, ЈП “Емисиона техника и везе” обавестила о успостављању комуникационе мреже за мултиплексирање и дистрибуцију дигиталног телевизијског сигнала у зони расподеле Чот-Венац и доставила му податке о расположивим капацитетима. Након тога је тужени имајући у виду одредбу члана 116. став 1. и 3. Закона о електронским медијима, применом одредбе члана 7. став 2. Правилника о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступу мултиплексу, оспореним решењем, право на приступ првом мултиплексу у мрежи ЈП ЕТВ у зони расподеле Чот-Венац доделио имаоцима дозволе за емитовање програма на подручју целе Републике: ТВ Пинк, ТВ Б92, ТВ Прва, Национална Нарру ТВ и Нарру К и одредио да то право припада и Јавној медијској установи Радио-телевизија Србије и Јавној медијској установи Радио-телевизија Војводине, за њихове прве и друге канале. Потом је позивајући се на одредбу члана 7. став 3. Правилника, тужени одлучио да право на приступ другом мултиплексу у зони расподеле Чот-Венац за мрежу ЈП “Емисиона техника и везе” имају имаоци дозволе за емитовање телевизијског програма на подручју региона и локална подручја у радиодифузној области 9 и то: ТВ Панонија, ТВ Мост, ТВ Сремска, ТВ Петровец, Новосадска ТВ, ТВ Канал 25, ТВ Бачка, ТВ Делта и ТВ Мозаик, ТВ “Канал 9”, ТВ БАП и ТВ МТS 3. Тужени је даље навео да је у складу са одредбом члана 100. став 13. Закона о електронским медијима, узимајући у обзир природу медијске услуге, одредио логичку нумерацију канала коју је ЈП ЕТВ као оператор мреже за мултиплексирање и дистрибуцију дигиталног телевизијског програма у зони расподеле Чот-Венац дужан да поштује.

Одредбом члана 116. Закона о електронским медијима (“Службени гласник РС” број 83/2014) ставом 1. прописано је да даном ступања на снагу овог закона имаоци дозвола за аналогно терестричко емитовање телевизијског програма пружају медијску услугу у складу са издатим дозволама до истека периода на који су издате. Ставом 2. прописано је да дозволе за радиодифузну станицу, односно појединачне дозволе за коришћење радио-фреквенција које су биле саставни део дозволе за емитовање програма, престају да важе у роковима утврђеним актом о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и ставом 3. прописано је да је имаоцима дозволе из става 1. овог члана обезбеђен приступ мултиплексу у складу са законом којим се уређује област електронских комуникација и прописима донетим на основу тог закона, до истека периода на који су издате.

Сагласно одредби члана 7. став 2. Правилника о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступу мултиплексу (“Службени гласник РС” број 86/2014, 18/2015), донетог на основу Закона о електронским комуникацијама, (“Службени гласник РС” број 44/10 60/13-УС и 62/14), први мултиплекс се попуњава програмима јавних медијских сервиса у Републици Србији и ималаца дозвола за емитовање телевизијског програма на подручју целе Републике Србије, у складу са законом којим се уређује област електронских медија. Ставом 3. је одређено да се други мултиплекс попуњава услугама телевизијског емитовања за које је

издата дозвола за емитовање телевизијског програма на регионалним и локалним подручјима у складу са законом.

Код оваквог стања ствари, правилно је, по оцени суда, тужени орган оспореним решењем одлучио о праву тужиоца на приступ другом мултиплексу у зони расподеле Чот-Венац, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које као правилне, прихвата и овај суд.

Није спорно да је тужиоцу издата дозвола за емитовање програма за локално подручје-радиодифузна област 9, Л139 Нови Сад, која важи до 16.06.2016. године, али су у међувремену донети нови прописи - Закон о електронским медијима, објављен у Службеном гласнику РС број 83/2014 дана 05.08.2014. године, чијим је ступањем на снагу престао да важи Закон о радиодифузији, на основу којег је тужиоцу издата дозвола за емитовање 28.02.2012. године, као и Правилник о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступу мултиплексу, па је тужени оспореним решењем, у складу са наведеним прописима, имаоцима дозвола за емитовање програма успоставио нове зоне расподеле и тужиоцу, с обзиром да је ималац дозволе за емитовање телевизијског програма на локалном подручју, Радиодифузна област 9, Л139-Нови Сад, обезбедио приступ другом мултиплексу у зони расподеле Чот- Венац, којим је обухваћено и локално подручје Новог Сада, за које је имао дозволу, па наводи тужбе да тужени орган није направио разлику између локалних и регионалних емитера и да су тужиоцу ускраћена права локалног емитера, нису од утицаја на правилност оспореног решења.

Суд је посебно ценио наводе тужбе да је оспорено решење донето на штету тужиоца и без његовог саслушања, за које налази да су без основа. Ово стога што је тужени орган правилно поступио када је оспорено решење донео по службеној дужности, на основу овлашћења прописаног одредбама Закона о електронским медијима и одредбама Правилника о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма и приступу мултиплексу у скраћеном поступку, у складу са одредбом члана 131. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/2001, "Службени гласник РС", бр. 30/2010), с обзиром да је стање ствари могао утврдити непосредним увидом, односно на основу службених података којима располаже, при чему није било потребно посебно саслушање странке ради заштите њених права, односно правних интереса, с обзиром да оспорено решење није неповољно за тужиоца, односно њиме се тужиоцу не ускраћују никаква стечена права нити наноси било каква штета, па супротни наводи тужбе нису од утицаја на одлуку.

Супротно наводу тужбе, оспореним решењем, тужени тужиоцу не укида дозволу за локално емитовање. Напротив, у образложењу оспореног решења тужени орган јасно указује на одредбу члана 116. став 1. Закона о електронским медијима, којом је прописано да имаоци дозвола за аналогно терестричко емитовање телевизијског програма пружају медијску услугу у складу са издатим дозволама до истека периода на који су издате, у складу са којим тужиочева дозвола за локално емитовање остаје да важи до истека периода до којег је издата, односно до 16.06.2016. године. Сем наведеног, одузимање дозволе и није предмет овог поступка и у том смислу тужилац и сам наводи да му је решењем РАТЕЛ-а од 15.05.2015. године, одузета додељена радио-

фреквенција и да је то решење поништено пресудом Управног суда III-8 У. 8582/15 од 07.02.2018. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, са образложењем да се скраћени поступак може спровести само ако се доноси решење повољно за странку, што је без утицаја на одлучивање у овој управно правној ствари.

Одређивање висине накнаде коју је тужилац као емитер у обавези да плаћа, такође није предмет овог поступка, те наводи тужбе о превеликом увећању његових трошкова емитовања нису од утицаја на одлуку суда.

Приликом одлучивања, суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужилац није навео ниједну нову околност нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

С обзиром на наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.08.2019. године, III-7 У. 9719/19 (15)

Записничар
Данијела Марјановић Чолаковић, с.р.

Председник већа-судија
Нада Балешевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

ТШ